

[Socialministeren.]

Derimod må det principielt være centerledelserne og bestyrelsen, der har pligt til at hjælpe og støtte de glemte patienter, ligesom det er disse organer, der i det hele har ansvaret for, at for sorgen udøves — og udøves på den rigtige måde.

Hvad angår spørgsmålet om beskikkede tilsynsværger, må jeg pege på, at tilsynsværgeren ikke skal gå ind i selve omsorgsarbejdet. Efter loven skal værgeren holde sig underrettet om den åndssvages tilstand og drage omsorg for, at hjælpeforanstaltningerne ikke opretholdes længere end nødvendigt. Hvis der er tale om børn, der ikke har forbindelse med forældrene, kan det være vanskeligt at få de almindelige værgebeskikkende myndigheder til at beskikke en ny værge i tilfælde, hvor forældrene sætter sig imod det. Hertil kommer, at det har vist sig vanskeligt at skaffe egnede og villige værger for de voksne patienter. Det spørgsmål har været drøftet mellem bestyrelsen og Landsforeningen Evnesvages Vel, og det har været på tale, at foreningens medlemmer skulle stå til rådighed som værgeemner. Imidlertid kan de opgaver, som påhviler tilsynsværgeren, også varetages ved at udbygge forsorgens servicemuligheder, og jeg tænker mig, at man kunne gøre det sådan, at hver enkelt patient til støtte får en professionel medarbejder fra selve forsorgen. Det er jo tilsynsrådets opgave at være garant for, at alt går rigtigt til på institutionerne. Bestyrelsen har efter anmodning fra tilsynsrådene udarbejdet retningslinjer, som nu har været gennemprøvet i 3 år til tilsynsrådernes tilfredshed. Desuden har forsorgen holdt en række oplysende møder med tilsynsrådsmedlemmerne, og det er tanken at fortsætte med denne orientering; jeg kan føje til, at forsorgschefen plejer mundtligt at sætte nye tilsynsrådsformænd ind i arbejdet. Jeg er overbevist om, at der fortsat vil være et godt samarbejde mellem bestyrelsen og tilsynsrådene til gavn for den store gruppe patienter, som forsorgen her yder støtte og hjælp.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Albertsen* til socialministeren:

„Vil socialministeren tage initiativet til, at der på børne- og ungdomshjem-

mene søges etableret ordninger med henblik på at give medarbejderne øget medansvar for og indfyldelse på institutionernes arbejde og med henblik på at give elever og forældre øget mulighed for at få deres synspunkter taget i betragtning?“

Albertsen: For ca. 1½ år siden trådte en ny lov om børne- og ungdomsforsorgen i kraft. Det var en lov, som hele folketinget sluttede op om, og som medarbejderne inden for børneforsorgen stort set har været tilfreds med. Det er jo et område, hvor der sker en vældig udvikling; antallet af anbragte børn nedbringes væsentligt, og antallet af medarbejdere øges væsentligt.

Det er imidlertid uanset den nye lov og uanset øgede bevillinger til dette vigtige område ønskeligt også at være opmærksom på de samarbejdsformer, som bør herske på institutioner af denne karakter. Jeg tænker her ikke alene på forholdet mellem medarbejderne og de daglige ledere af institutionerne, men også på forholdet til forældrene, til de anbragte børn og forholdet til myndighederne som sådanne. Jeg tror derfor, man skal være opmærksom på, at der ikke er afstukket regler for, givet bevillinger til eller over for direktoratet eller ministeriet antydet nogen arbejdsform med henblik på at intensivere samarbejdsbestrebelseerne på de nævnte områder. Det ville være godt, om ministeren ved denne lejlighed ville give og direktoratet senere udsende retningslinjer, således at man eksempelvis kan få etableret medarbejderråd på institutionerne i lighed med det, man har inden for folkeskolen for lærernes vedkommende, og få skabt rammer for kontakt med forældrene. Jeg ved, at der på mange institutioner i øjeblikket findes en sådan kontakt, og jeg har efter adskillige møder inden for børneforsorgen fået indtryk af, at der faktisk foregår et sådant arbejde; men der er ingen retningslinjer at gå frem efter og ingen midler til det. Det ville være godt, om der ved en lejlighed som denne blev givet udtryk for sympati for tanken, og at denne også blev omsat i konkret form, således at man kan arbejde og få gode resultater frem.

Endelig vil jeg mene, at det vil være nyttigt og ønskeligt, at elevråd som dem, der nu i stigende grad oprettes rundt om-